

UUSI JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

2025-2029

SHIKOKUNKOIRA

Hyväksytty rotujärjestön yleiskokouksessa

SKL:n jalostustieteellinen toimikunta hyväksynyt

Jalostuksen tavoiteohjelman sisältö

Sisällys

1. YHTEENVETO.....	
2. RODUN TAUSTA	
3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA.....	
4. RODUN NYKYTILANNE.....	
4.1. Populaation rakenne ja jalostuspohja.....	
4.2 Luonne ja käyttäytyminen sekä käyttöominaisuudet.....	
4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun käyttötarkoituksesta.....	
4.2.2 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa.....	
4.2.3 Käyttö- ja koeominaisuudet.....	
4.2.4 Kotikäyttäytyminen ja lisääntyminen.....	
4.2.5 Yhteenveto rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohtista sekä niiden korjaamisesta.....	
4.3. Terveys ja lisääntyminen.....	
4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet ja viat.....	
4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet ja viat.....	
4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt	
4.3.4 Lisääntyminen.....	
4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet.....	
4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ongelmista terveydessä ja lisääntymisessä.....	
4.4. Ulkomuoto	
5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA.....	
6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS	
6.1 Jalostuksen tavoitteet.....	
6.2 Suositukset jalostuskoirille ja yhdistelmille	
6.3 Rotujärjestön toimenpiteet	
6.4 Uhat ja mahdollisuudet sekä varautuminen ongelmiin.....	

6.5 Toimintasuunnitelma ja tavoiteohjelman seuranta	
7. LÄHTEET	
8. LIITTEET	

1. YHTEENVETO

Shikokunkoira on yksi kuudesta Japanin alkuperäisrodusta. Se edustaa keskikokoista koiratyyppeä, shika-inua. Alkujaan rotua on käytetty metsästykseen ja sillä on edelleen vahva metsästysvietti olemassa. Nykyisin rotu on enimmäkseen seurakoira. Koirien omistajat ovat innokkaita näyttelyissä kävijöitä ja koirien kanssa harrastetaan myös mm. rally-tokoa, verijälkeä ja agilitya.

Shikokunkoiria on rekisteröity Suomeen noin hieman alta 100 yksilöä. Suomesta löytyy tällä hetkellä 5 kasvattajaa. Alusta alkaen koirien terveystutkimuksien teettäminen on ollut aktiivista. Koirilta tutkitaan lähes aina ainakin lonkat, kyynärät, polvet ja silmät. Myös muutamia selkävaurioita on suoritettu. Myös koirien omistajat ovat olleet aktiivisia tutkimaan koiransa ja suurin osa Suomessa syntyneistä pentueista on myös tutkittu useampana vuonna peräkkäin. Kasvatustoiminta on ollut Suomessa varsin maltillista.

Shikokunkoirien lonkat on koettu jokseenkin ongelmalliseksi. Lonkkakuvien keskiarvo on ollut C-D väliä ja isolla osalla koirista tämä johtuu lonkkamaljojen mataluudesta. Muita terveydellisiä ongelmia ovat olleet epilepsia, iho-ongelmat, panosteiitti ja NCL. Shikokut eivät kuulu PEVISA-ohjelmaan ja tämän hetkinen tärkein tehtävä onkin kerätä ensin tarpeeksi tietoa rodun terveysongelmien todellisesta laajuudesta. Suurin uhka rodulla on pieni populaatio ja kapea geenipooli. Eri sukuisia koiria on erittäin haastavaa löytää.

Ulkomuodoltaan shikokunkoirat ovat liioittelemattomia ja kestäviä koiria. Ne ovat melko kevyitä ja liikkuvat enimmäkseen hyvin ja puhtaasti. Vaihtelua rotutyypin välillä löytyy jonkin verran. Koirilta löytyy eroavaisuuksia luuston vahvuudesta, otsapenkereiden erottuvuudessa, korvien muodossa, ja itämaalaisessa tyypissä. Suurinosa koirista ovat olleet seesameita tai mustaseesameita mutta myös punaisten koirien suosio on alkanut kasvamaan hiljalleen. FCI hyväksyikin vasta joitakin vuosia sitten punaisen ja black&tanin osaksi virallista rotumääritelmää vaikka nämä värit ovatkin olleet Japanissa aina sallittuja värejä.

Käyttäytymisen ja luonteen osalta shikokut ovat energisiä ja sitkeitä koiria. Rotu kiintyy omistajiinsa nopeasti ja vahvasti mikä voi ilmentyä eri asteisena eroahdistuksena. Koiran totuttaminen yksinoloon onkin tärkeää. Muita vieraita kohtaan shikokut voivat olla pidättyväisiä. Rotu on voimakastahtoinen eikä se välttämättä tule toimeen muiden koirien kanssa niiden aikuistuttua. Erityisesti asia korostuu samaa sukupuolta kohtaan, varsinkin uroksilla. Rodun käyttäytymisen ja luonteen ongelmakohdiksi on mainittu arkuus ja eroahdistus. Koiran sosiaalistaminen on erityisen tärkeää sillä shikokut reagoivat voimakkaasti ympäristöön ja sille tuntemattomat asiat saavat ne varuilleen. Pentuna luodut hyvät kokemukset ovat tärkeitä koiran tulevaisuuden kannalta. Shikokut ovat itsenäisiä ja kyllästyvät nopeasti toistoihin koulutuksessa. Ne vaativat monipuolista ja aktiivista liikuntaa ollakseen tyytyväisiä.

Suomessa rotua harrastava yhdistys on Suomen Nihonken RY. Yhdistys on perustettu vuonna 2012 Sastamalassa ja se edustaa shikokuiden lisäksi myös kainkoiria, kishunkoiria ja hokkaidonkoiria.

Jalostuksen tavoiteohjelman päätavoite on analysoida rodun tämän hetkistä tilaa ja koota siitä yhteenveto. JTO:n tavoite on myös laatia suunnitelma rodun keskeisimpien uhkien varalta. Siinä kerrotaan rodun nykytilanteesta sekä pohditaan rodun tulevaisuutta. Keskeinen sisältö on laatia jalostukselle suositukset joita noudattamalla voidaan vaalia rotua ja sen tulevaisuutta.

2. RODUN TAUSTA

Shikokunkoira on yksi kuudesta Japanin alkuperäisroduista. Rotu on kotoisin Kochin perfektuurilta. Rotua onkin kutsuttu toisinaan myös Kochi-inuiksi. Alkuperäiseltä käyttötarkoitukseltaan rotu oli suurriistan metsästäjä. Alkujaan rotua kutsuttiin tosa-inuiksi mutta nimityksestä luovuttiin jotta niitä ei sotkettaisi tosa-rotuisiin taistelukoiriin.

Kun showa-kausi alkoi Japanissa vuonna 1926, kärsi maa silloin taloudellisista vaikeuksista ensimmäisen maailmansodan jäljiltä. Tällöin koirat olivat harvinaisuus ja ylellisyys talouksissa. Japanilaiset pystykorvat olivatkin tuolloin vaarassa kadota kokonaan sukupuuttoon. Vuonna 1928 perustettiin Nihon ken Hozonkai (NIPPO) jonka tarkoitus oli vaalia alkuperäisiä japanilaisia pystykorvia. Vuonna 1937 shikokunkoira julistettiin Japanin kansallisaarteeksi viiden muun japanilaisen alkuperäisrodun kanssa.

Rotu koostui kolmesta linjasta; Awa, Hongawa ja Hata. Nämä kolme linjaa olivat nimetty alueiden mukaan Kochin perfektuurista. Nykyisten shikokuiden uskotaan periytyneen Hongawa- ja Hata-linjoista kun taas Awa-linja katosi kokonaan toisen maailmansodan myötä.

Yksi Hata-linjan kantanokoirista oli Goma-Sou joka syntyi vuonna 1932. Hata-linja oli usein raskaampi rakenteeltaan ja ne olivat matalaraajaisempia. Niillä oli tuuhea turkki ja paksu kallo.

Hongawa-linjan perustaja koira oli nimeltään Choushun-go. Tälle linjalle tyypillisiä piirteitä oli kevyt, virtaviivainen kroppa ja korkeammat raajat. Hongawa-linjan koirien turkki oli paksu ja säänkestävä mutta niiden pohjavilla ei ollut yhtä runsas kuin Hata-linjan koirien. Hongawa onkin vaikuttanut rodun kehitykseen Hata-linjaa enemmän.

Kaksi muuta merkittävää koiraa olivat Kusu-go ja Kuma-go. Nämä neljä edellä mainittua kuuluisaa koiraa loivat perustan rodun nykyiselle populaatiolle.

RODUN HISTORIA SUOMESSA

Suomeen ensimmäinen shikoku saapui vuonna 2011. Heti perään saapui toinen shikoku vuonna 2012. Nämä kaksi koiraa olivat molemmat samasta kennelistä alankomaista. Ensimmäinen japanin tuonti saapui Suomeen vuonna 2015. Tämän jälkeen tuontikoirien määrä onkin kasvanut vuosittain tasaisesti 2-4 koiran tuontivauhdilla. Tällä hetkellä koiria onkin rekisteröity Suomen kennelliittoon 98 yksilöä.

Ensimmäinen pentue Suomessa syntyi vuonna 2016 Jikino Kensha-kennelin nimiin.

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Suomessa rotua edustaa virallisesti Suomen Nihonken ry joka on SSKY:n alainen rotuyhdistys. Yhdistys on perustettu 1.4.2012 Sastamalassa. Rotu edustaa kaikkia keskikokoisia japanilaisrotuja eli kainkoiraa, shikokunkoira, kishunkoira ja hokkaidonkoira. Yhdistyksen pääasiallinen tehtävä on tukea ja edistää keskikokoisten japanilaisten alkuperäisrotujen harrastus- ja kasvatustoimintaa Suomessa. Yhdistys on Suomen Seurakoirayhdistyksen (SSKY) alainen rotuyhdistys jolle SSKY on myöntänyt edustus oikeuden roduille shikokunkoira, kainkoira, kishunkoira, hokkaidonkoira ja kishunkoira. Yhdistyksellä ei ole tällä hetkellä jalostustoimikuntaa. Tällä hetkellä yhdistys pyrkii keräämään tietoa rodun terveydentilasta ja jalostuksen suunnasta.

Shikokunkoirien alkuperäinen rotujärjestö on Japanissa toimiva Nippo joka perustettiin vuonna 1937 elvyttämään japanilaisten pystykorvien populaatiota. NIPPO on rodun päärekisteröintijärjestö ja vuosittain sinne rekisteröidään 200-300 pentua.

4. RODUN NYKYTILANNE

4.1. Populaation rakenne ja jalostuspohja

Suomessa on rekisteröityjä koiria tällä hetkellä 98 yksilöä. Todellinen koiramäärä on kuitenkin pienempi sillä osa rekisteröidyistä koirista on myyty ulkomaille (Kuten Viroon, Ruotsiin, Italiaan, Norjaan ja Yhdysvaltoihin.)

Shikokunkoirien kasvatusta on lähtenyt Suomessa aktiivisesti vauhtiin. Pentueita on tällä hetkellä rekisteröity Suomen kennelliittoon 18 kappaletta. Aktiivisin kasvattaja on tällä hetkellä Jikino Kensha, joilta löytyy tällä hetkellä 12 pentuetta. Kennel Odorokilla on tällä hetkellä 3 pentuetta ja kennel Akihana no:lla myös 3 pentuetta. Sukusiitosprosentti on vaihdellut 0 – 4,69 % välillä. Koiranetin ilmoittama sukusiitosaste on liian korkea, sillä se on laskettu puutteellisen sukupolvitiedon mukaan. Urosten keskimääräinen jalostuskäyttöikä on n. 3,5 vuotta ja nartuilla reilu 2 vuotta.

Perinnöllinen monimuotoisuus

Rodun perinnöllisellä monimuotoisuudella sekä jalostuspohjan laajuudella tarkoitetaan rodun geenimuotojen (alleelien) runsautta. Mitä monimuotoisempi rotu on, sitä useampia erilaisia

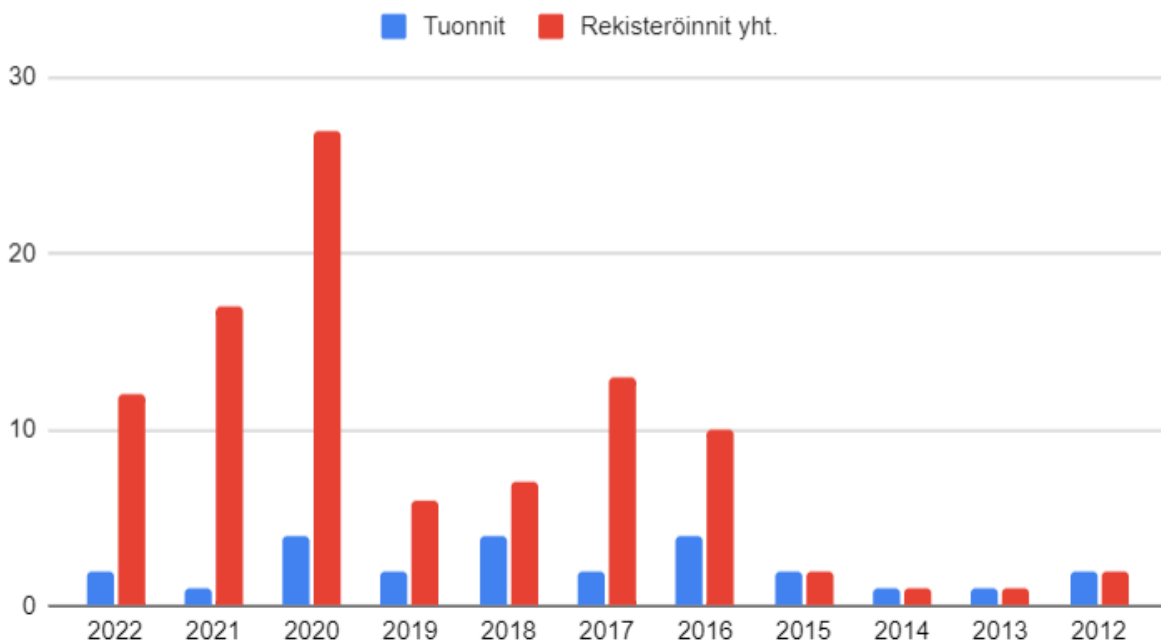
alleeliversioita sillä on samasta geenistä. Näin saadaan rodun yksilöiden geenipareihin heterotsygotiaa, joka antaa niille yleistä elinvoimaa sekä suojaa monen perinnöllisen vian ja sairauden puhkeamiselta. Monimuotoisuus on tärkeää myös immuunijärjestelmälle, jonka geenikirjon kapeneminen voi johtaa muun muassa tulehdussairauksiin, allergioihin ja autoimmuunitauteihin. Jalostus ja perinnöllinen edistymisen ei ole mahdollista, jos koirien välillä ei ole riittävästi perinnöllistä vaihtelua.

Suurilukuinenkin koirarotu on suppea monimuotoisuudeltaan, jos ainoastaan pientä osaa rodun koirista ja sukulinjoista käytetään jalostukseen tai jos rodussa on koiria, joilla on rodun yksilömäärään nähden liikaa jälkeläisiä. Näin mahdolliset haitalliset mutaatioalleelit leviävät runsaasti käytetyistä koirista vähitellen koko rotuun ja jostain yksittäisestä mutaatiosta saattaa syntyä rodulle uusi tyyppivika tai -sairaus. Lopulta on vaikea löytää jalostukseen koiria ilman tätä mutaatiota. Ihannetilanteessa jalostukseen käytetään koiria tasaisesti rodun kaikista sukulinjoista.

Suositus yksittäisen koiran elinikäiselle jälkeläismäärälle monimuotoisuuden turvaamiseksi on pienilukuisissa roduissa enintään 5 % laskettuna neljän vuoden rekisteröintimääristä rodussa. Pienilukuisissa roduissa toisen polven jälkeläisiä koiralla saisi olla korkeintaan 10 % laskettuna neljän vuoden rekisteröinnistä.

(lähde: www.kennelliitto.fi/MM Ktariina Mäki)

Tuonnit ja Rekisteröinnit yht.

Taulukko 1. Vuosilasto – rekisteröinnit 2013-2022

Vuositilasto - rekisteröinnit										
	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
Pennut (kotimaiset)	10	12	27	4	3	4	13			
Tuonnit	1	2		1		6	2	5	2	4
Rekisteröinnit yht.	11	14	27	5	3	10	15	5	2	4
Jalostukseen käytetyt eri urokset										
- kaikki	3	2	5	1	1	1	1			
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3v 7kk	3v 6kk	2v 6kk	3v 7kk	2v	6v 3kk	1v 10kk			
Jalostukseen käytetyt eri nartut										
- kaikki	3	3	7	1	1	1	2			
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3v	4v 8kk	3v	1v 11kk	2v 3kk	2v 8kk	2v 5kk			
Sukusiitosprosentti	0,70%	1,55%	1,71%	0,00%	1,17%	4,69%	0,72%			

Tehollinen populaatiokoko

Mitä suurempi rodun tehollinen populaatiokoko on, sitä paremmin perinnöllinen vaihtelu säilyy rodussa. Pieni tehollinen koko tarkoittaa nopeaa sukusiitoksen lisääntymistä. Tehollinen koko on aina pienempi kuin rodun yksilöiden lukumäärä.

Tehollinen populaatiokoko on laskennallinen arvio rodun perinnöllisestä monimuotoisuudesta. Yksinkertaistaen voidaan sanoa, että tehollinen populaatiokoko kertoo kuinka monen yksilön geenimuotoja tietyssä rodussa tai kannassa on. Mitä pienempi tehollinen koko on, sitä nopeammin rodun sisäinen sukulaisuus kasvaa ja perinnöllinen vaihtelu vähenee. Samalla sukusiitoksen välttäminen vaikeutuu.

Kun tehollista kokoa arvioidaan jalostuskoirien lukumääristä tai rekisteriaineistojen sukutauluista, laskelmat tehdään aina sukupolvea kohden. Sukupolven pituus on seurakoirilla kolmesta neljään ja käyttökoirilla viisi vuotta. Nyrkkisääntönä on, että tehollinen koko on enintään neljä kertaa tänä aikana jalostukseen käytettyjen, eri sukuisten urosten lukumäärä.

Jalostuskoirien lukumäärän perusteella laskettu tehollinen koko on aina yliarvio, koska kaava olettaa, etteivät jalostuskoirat ole toisilleen sukua ja että niillä on tasaiset jälkeläismäärät. Parempi tapa arvioida tehollista populaatiokokoa perustuu rodun keskimääräisen sukusiitosasteen kasvunopeuteen, mutta tämä kaava toimii vain suljetulle populaatiolle ja aineistolle, jossa sukupuut ovat hyvin pitkiä. Tehollista kokoa voidaan arvioida myös rodun koirista otettujen dna-näytteiden avulla.

Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä Koiranetissä käytettävää jalostuskoirien lukumääriin perustuvaa laskentakaavaa on hieman muokattu, jotta se huomioisi paremmin jalostuskoirien epätasaiset jälkeläismäärät ja keskinäisen sukulaisuuden. Jalostustietojärjestelmässä käytetään kaavaa $Ne = 4 * Nu * Nn / (2 * Nu + Nn)$, jossa Nu on neljän vuoden aikana käytössä olleiden eri jalostusurosten ja Nn neljän vuoden aikana käytössä olleiden eri jalostusnarttujen lukumäärä.

Paras tapa säilyttää perinnöllistä vaihtelua ja estää perinnöllisten sairauksien kasaantuminen on välttää yksittäisen yksilön runsasta jalostuskäyttöä

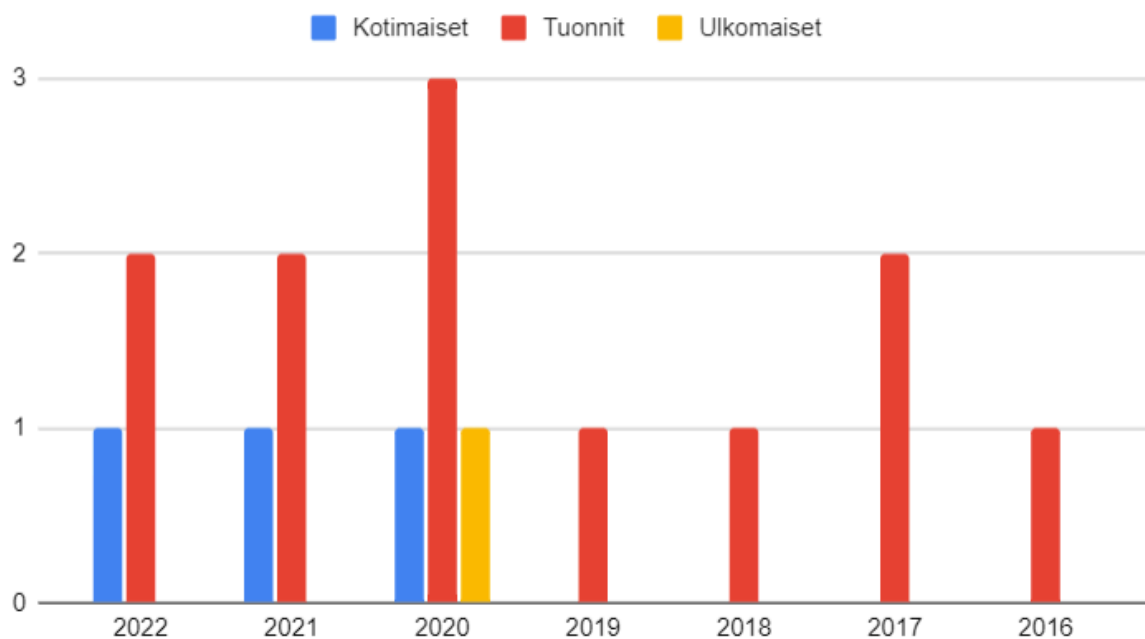
Eräs suositus jalostuseläinten minimimäärästä on 25 lisääntyvää urosta ja 50 narttua, jotka eivät

ole keskenään läheistä sukua, eli joilla ei ole yhteisiä sukulaisia kolmen tai neljän sukupolven etäisyydellä. Tämä vastaa tehollista kokoa 67. Nykytiedon mukaan tehollisen koon tulisi lyhyellä aikavälillä olla vähintään 100 ja pitkällä aikavälillä paljon tätä isompi, jopa tuhat yksilöä, jotta sukulaistumisesta johtuva sukusiitos ei rappeuttaisi sitä. Useimmilla koiraroduilla tähän pitkän aikavälin tavoitteeseen ei päästä, joten tulevaisuudessa tarvitaan ennen pitkää risteytyksiä. Jos rodun tehollinen koko on alle 50, rotu on kriittisessä tilassa, jossa geenimuotoja häviää niin nopeasti, ettei luonto pysty tasapainottamaan tilannetta.

Tehollinen koko pidetään mahdollisimman suurena käyttämällä rodun koiria ja sukulinjoja jalostukseen mahdollisimman laajasti huolehtien, että koirien jälkeläismäärät pysyvät tasaisina. Toisaalta suurimmalla osalla roduistamme on kantoja myös ulkomailla, jolloin voi olla mahdollista tuoda maahan ”uutta verta”. Monella rodulla ulkomailta ei kuitenkaan ole saatavissa sen erilaisempaa geenimateriaalia kuin kotimaastakaan.

(lähde: www.kennelliitto.fi/ MMT Katariina Mäki 31.10.2013, päivitetty 14.1.2016)

Jalostukseen käytetyt eri urokset

Taulukko 2. Vuositilasto – jalostuspohja per 4 vuotta

Per sukupolvi (4 vuotta)	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
- pentueet	14	12	10	5	4	3	2	0	0	0
- isät/emät	0,88	1,00	0,88	1,00	1,00	1,00	0,50	-	-	-
- tehollinen populaatio	10 (36%)	9 (38%)	10 (50%)	5 (50%)	4 (50%)	3 (50%)	2 (50%)	-	-	-

Taulukko 3. Jalostusurokset 2012-2022 syntymävuoden mukaan

#	Uros	synt.	Tilastointiaikana				Toisessa polvessa		Yhteensä	
			Pentueita	Pentuja	%-osuus	kumulat %	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
1	TAKARA GO NIDAI IWAHORISOU	2017	3	14	19,18%	19%	0	0	3	14
2	KATANA GO SHIBUKAWA KATOU KENSHA	2014	2	13	17,81%	37%	3	12	2	13
3	VEGA GO NIDAI IWAHORISOU	2017	3	12	16,44%	53%	0	0	3	12
4	JIKINO KENSHA NO HI NO REI GO	2018	2	9	12,33%	66%	0	0	2	9
5	FUSHIROU GO AREYARISU	2015	2	8	10,96%	77%	2	8	2	8
6	JIKINO KENSHA NO WASHI GO	2019	1	4	5,48%	82%	0	0	1	4
7	CHOUKYUU GO ARAME KENSHA	2010	1	4	5,48%	88%	1	7	1	4
8	YUU GO MIKASASOU	2016	1	3	4,11%	92%	4	15	1	3
9	FUDZISAN AKINORI	2017	1	3	4,11%	96%	1	1	1	3
10	SHUUGAKU GO OOITA MIESOU	2017	2	3	4,11%	100%	0	0	2	3

Uroksella Yuu Go Mikasasoulla on yksi kolmen pennun pentue, mutta pentueen kahta pentuesisarusta on käytetty kahdesti jalostukseen, joten uros vaikuttaa voimakkaasti rodun populaatioon 15 toisen polven jälkeläisen ja jo kolmannen polven jälkeläisten kautta

Taulukko 4. Jalostusnartut 2012-2022 syntymävuoden mukaan

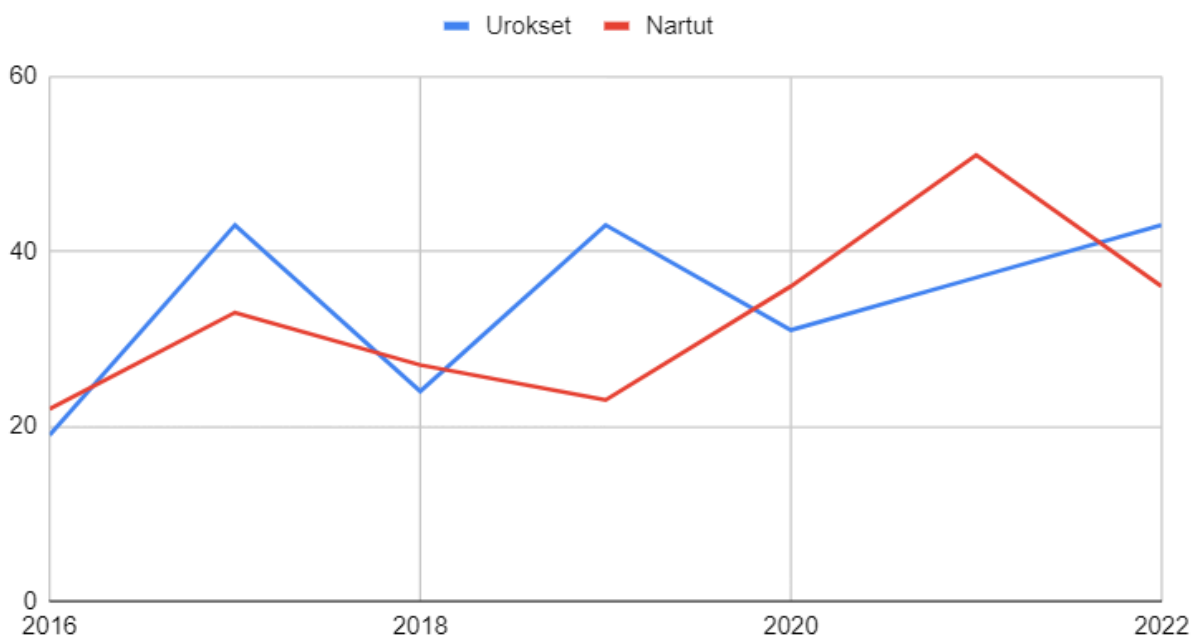
#	Narttu	synt.	Tilastointiaikana			Toisessa polvessa		Yhteensä	
			Pentueita	Pentuja	%-osuus	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
1	RENKA GO MIKASASOU	2017	3	14	19,18%	1	4	3	14
2	JIKINO KENSHA FUJIHANABIRA GO	2016	3	12	16,44%	4	15	3	12
3	AKANE GO AWA YAMAINUSOU	2014	2	10	13,70%	3	12	2	10
4	KAZEHIME GO AWA YAMAINUSOU	2017	2	8	10,96%	0	0	2	8
5	CHIZUMIHIME GO AREYARISU	2013	1	7	9,59%	0	0	1	7
6	SHUUKAME GO FUKASOU	2016	1	6	8,22%	0	0	1	6
7	JIKINO KENSHA NO UMI NO MUSUME GO	2018	2	6	8,22%	1	4	2	6
8	JIKINO KENSHA NO FŪSA GO	2020	1	4	5,48%	0	0	1	4
9	AKIME GO OOITA MIESOU	2015	1	3	4,11%	0	0	1	3
10	GAKUSHUUME GO OOITA MIESOU	2017	2	3	4,11%	0	0	2	3

Shikokunkoiran historia Suomessa on vielä nuori. Koiralla yksi sukupolvi on 4 vuotta. Jokaisen taulukossa esitetyn vuoden kohdalla se tarkoittaa, että esim. vuosi 2022 sisältää vuodet 2019-2022. Shikokunkoiran tehollinen populaatioko maassamme on kasvusuuntainen ja pentueiden määrät ovat kasvussa. Isät/emät-suhdeluku kuvaa kannan monipuolisuutta ja

tehollista kokoa. Mitä lähempänä luku on 1,00 sitä tasaisemmin uroksia on käytetty jalostukseen ja näin saadaan tehokkaimmin säilytettyä rodun perinnöllistä vaihtelua. Luku 0,50 vuonna 2016 tarkoittaa, että yksi uros on astunut kaksi narttua. Suomessa on tehty yksi uusintayhdistelmä.

Suomen populaatio on jokseenkin saman sukuista eli nartuissa ja uroksissa on keskenään saman sukuisia koiria. 2. eniten käytetty uros on sijalla 2. olevan nartun isä. 4. eniten käytetty uros ja 7. eniten käytetty narttu ovat sisaruksia keskenään. Sijalla 8. oleva uros on 7. eniten käytetyn nartun ja 4. eniten käytetyn uroksen isä.

Keskimääräinen jalostusikä (kk.)

Yhteenveto tärkeimmistä rodun jalostuspohjaa kaventavista tekijöistä

Rodun kanta on Suomessa pieni, mutta yksittäisistä koirista liian runsasta jalostuskäyttöä on vain yhdellä koiralla.

4.2 Luonne ja käyttäytyminen sekä käyttöominaisuudet

Shikokunkoirat ovat luonteeltaan vahvoja, energisiä ja rohkeita koiria. Rotu on laumakeskeinen ja shikokut kiintyvät perheeseensä nopeasti. Vieraita ihmisiä kohtaan ne saattavat käyttäytyä joko välinpitämättömästi tai pidättäytyneesti. Shikokut ovat luonteeltaan jokseenkin dominoivia eivätkä ne välttämättä tule toimeen vieraiden koirien kanssa. Erityisesti urokset tulevat harvoin

toimeen saman sukupuolen edustajan kanssa.

Shikokut reagoivat nopeasti ympäristöönsä ja sille tuntemattomat asiat saavat sen varuilleen. Pentuna luodut hyvät kokemukset, koira- ja ihmissuhteet ovat tärkeä osa koiran tulevaisuuden kannalta. Shikokut ovat hieman pehmeitä ja muistavat ikävät kokemukset hyviä kokemuksia paremmin. Shikokunkoirilla ei ole juuri miellyttämisen halua ja ne eivät ole erityisen motivoituneita toistoja sisältäviin harjoituksiin. Niillä on riistavietti edelleen hyvin voimakas eivätkä ne juuri pysy irti aitaamattomalla alueella.

Vaikka shikokunkoirat ovat alkujaan olleetkin metsästyskoiria on niiden nykyinen käyttötarkoitus enimmäkseen seurakoiran rooli. Joitakin yksilöitä käytetään Suomessa metsästyksen mutta suurinosa koirista toimii ihmisten seuralaisena. Vain yksi shikokunkoira on suorittanut luonnetestin ja sama koira MH-luonnekuvauksen, sekä osallistunut MEJÄ-kokeeseen.

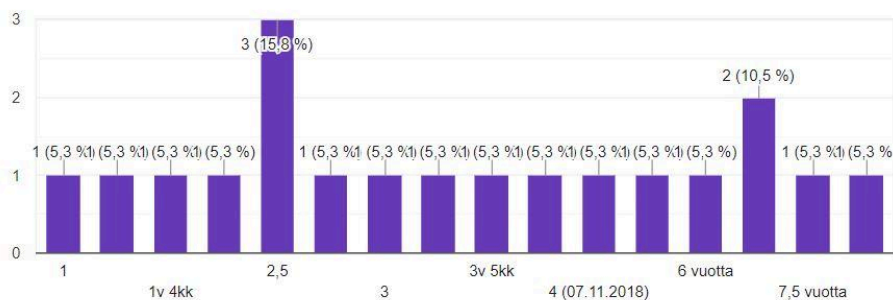
Suomen Nihonken RY toteutti rodun harrastajille ja kasvattajille suunnatun luonnekyselyn vuoden 2023 alussa. Erityisiksi ongelmakohtiksi rodun harrastajat kertoivat arkea vaikeuttavan arkuuden ja eroahdistuksen. Kyselyyn osallistui 19 omistajaa joista 8 kertoi koirallaan ilmenevän eroahdistusta jossakin muodossa ja 11 kertoi ettei koirallaan ilmene lainkaan eroahdistusta.

Yhteenvetoa käyttäytymis- ja luonnekyselyn vastauksista:

Koirasi ikä

19 vastausta

Kopioi

Kyselyyn osallistui 19 omistajaa. Koirien ikähaitari oli 1 -7,5 vuotta. Narttuja oli 10 ja uroksia 9. 4 koirista oli sterilisoitu ja 1 kastroitu. 15 omistajaa kertoi koiransa olevan terve ja 3 omistajaa koiralla olevan ohimenevä sairaus ja 2 koirista krooninen sairaus.

4 omistajista asumismuoto oli kerrostalo, 11 omistajaa asui omakotitalossa ja 1 luhtitalossa. 19 koirasta 5 vartioi reviiriään. Ainoastaan yksi koirista vartioi esineitä tai ruokaansa. 3 kappaletta koiria vartioi vain ruokaansa.

Eroahdistusta koki 11/18 koirista.

13 koira oli kiinnostunut vieraista aikuisista ihmisistä ja otti niihin omatoimisesti kontaktia omalla reviirillään. 4 koira oli vieraita ihmisiä kohtaan välinpitämätön ja 3 koira oli hermostunut vieraiden ihmisten läsnäollessa reviirillään.

9 koira oli kiinnostunut vieraista ihmisistä reviirin ulkopuolella. 10 koira oli välinpitämätön. 2 koira väistää ihmisiä reviirin ulkopuolella.

12 koira otti omatoimisesti kontaktia lapsiin omalla reviirillään tai reviirin ulkopuolella. 4 koira oli välinpitämätön omalla reviirillään. 3 koira oli hermostunut, kaksi koira väisti lapsia tai käyttäytyi aggressiivisesti.

11 koira salli käsittelyn mutta 8 koira salli käsittelyn vain tutulta ihmiseltä. 1/16 koirasta oli pyrkinyt puremaan ihmistä.

6 koira hyväksyi perheen ulkopuoliset koirat ja 4 ei hyväksynyt niitä lainkaan. 9 koira hyväksyi perheen ulkopuoliset koirat jotka ovat sille tuttuja. 9 koira oli pyrkinyt puremaan toista koira ja 10 koira ei ollut koskaan purrut toista koira.

18 koira haukkui usein tai joskus ja yksi koira ei haukunut lainkaan.

17 koira reagoi riistaeläimiin tai niiden jälkiin. 2 koira ei reagoinut niihin lainkaan. 12 koira jahtasi myös liikkuvia esineitä kuten autoja tai pyöriä. 11 koira ei pystytty pitämään irti aitaamattomalla alueella.

5 koira pelkäsi sille vieraita alustoja kuten ritilöitä tai portaita. 13 koiralla ei ollut alusta-arkuutta. 2 koira pelkäsi yllättäviä tai voimakkaita ääniä.

8 koira muisti sille epämiellyttävät asiat pitkään ja niillä oli vaikeuksia päästä kokemastaan yli. 10 koira muisti sille epämiellyttävät kokemukset hetket. Vain 1 ei muistanut ikäviä kokemuksia lainkaan tai pääsi niistä heti yli.

4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun käyttötarkoituksesta

Suora ote shikokunkoirien FCI:n alaisesta rotumääritelmästä kohdista käyttötarkoitus ja käyttäytyminen ja luonne:

KÄYTTÖTARKOITUS: Metsästys- ja seurakoira

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Erittäin sitkeä, tarkkaavainen ja alkukantainen, tarmokas ja hyvin valpas, isännälleen kuuliainen. Riistavietti on voimakas.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: vihaisuus tai liiallinen arkuus, sekä selvästi epänormaali käyttäytyminen

4.2.2 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa

Rodun edustajat eivät ole juuri osallistuneet virallisiin käyttäytymis- tai luonnekokeisiin. Yksittäiset koirat ovat käyneet Petotesteissä, Smartdogtesteissä.

Yhdistys toteutti käyttäytymiskyselyn vuonna 2023 ja siinä esiintyviä keskeisimpiä luonteenpiireitä olivat laumasidonnaisuus, riistavietti ja aktiivisuus. Keskeisimpiä käytösongelmia olivat omistajien kuvailema arkuus ja aggressiivinen käyttäytyminen vieraita koiria kohtaan. Myös eroahdistus. Kyselyn vastauksien pohjalta 58% esiintyi eroahdistusta ja 42% prosentilla eroahdistusta ei esiintynyt. Vastausten koirista kaikki (100%) sallivat ihmisen käsittelyn, joista eriteltyinä, että 42% sallii käsittelyn nimenomaan tutulta henkilöltä. Vastausten koirista on uroksia 47% ja narttuja 53%.

Lopuksi kyselyssä sai vapaamuotoisesti kertoa mikäli koiralla ilmenee arkea hankaloittavia ongelmia. 7 omistajaa koki, että koiralla oli ainakin yksi arkea hankaloittava ongelma, joista suurinosa mainitsi arkuuden ja eroahdistuksen. Myös reaktiivisuus muita koiria kohtaan koettiin muutamissa vastauksissa ongelmaksi.

Moni omistaja kuvaili koiraansa laumakeskeiseksi ja perheeseensä vahvasti kiintyväksi. Ristiriitatilanteita perheen muiden koirien kanssa ei ollut juuri ilmennyt vastauksien pohjalta. Suurinosa koirista oli saapunut perheeseen 7-9 viikkoisena ja suurinosa koirista koettiin perusterveeksi.

4.2.3 Käyttö- ja koeominaisuudet

Shikokunkoiria on käytetty alun perin suurriistan metsästyksen Japanissa. Ne ovat

toimineet pysäyttävinä koirina 2-4 koiran laumoissa. Työ on vaatinut koiralta sitkeyttä, periksiantamattomuutta, rohkeutta ja riistaviettiä. Nykypäivänä shikokunkoiraa ei juuri enää käytetä metsästyskoirana. Suomessa on muutama koira toiminut hirven metsästyksessä mutta nykyinen käyttötarkoitus on seurakoirana oleminen omistajilleen.

Shikokunkoiria ei ole juuri osallistunut Kennelliiton alaisiin kokeisiin. Koiria on kuitenkin testattu yksittäisiä kappaleita Smartdogin pienessä persoonallisuusarviossa ja Petotestissä. Tällä hetkellä osallistuneiden koirien määrä on sen verran pieni ettei niistä juuri saa verrannollisia yhteenvetoja. Yhdistyksen olisi tarkoitus alkaa keräämään tietoa myös Petotesti- ja Smartdog-testien tuloksista omistajien luvalla. vain yksi shikokunkoira on suorittanut luonnetestin ja sama koira MH-luonnekuvauksen, sekä osallistunut MEJÄ-kokeeseen

Shikokunkoirat ovat olleet pääsääntöisesti käsiteltävissä näyttelyissä. Erityisesti nuoret ja kokemattomat koirat ovat saattaneet väistää tuomarin yrittäessä koskettaa koiraan tai tarkastaessa koiran hampaita. Usein edellä mainittuun käytöksen syynä on ollut epävarmuus ja kokemattomuus tilannetta kohtaan.

4.2.4 Kotikäyttäytyminen ja lisääntyminen

Valtaosalla shikokunkoirista on rotumääritelmän toivomat piirteet. Kotioloissa shikokunkoirat toimittavat usein seurakoiran virkaa hyvällä menestyksellä. Ne ovat melko hiljaisia koiria ja osaavat rauhoittua aloilleen kunhan niiden luontainen toiminnantarve on ensin täytetty. Shikokunkoirilla on vahva riistavietti ja sen vuoksi niitä ei voi pitää irti aitaamattomalla alueella. Shikokunkoirien tottelevaisuuskoulutus voi olla haasteellista sillä niillä ei ole luontaista halua miellyttää omistajaansa eivätkä ne usein jaksaa toistoja - Tämä vaatiikin usein omistajalta kärsivällisyyttä ja jopa oveluutta saada koira motivoitumaan sille asetettuun tehtävään.

Shikokut ovat erittäin laumakeskeisiä ja ne kiintyvät omistajiinsa vahvasti. Tämä saattaa ilmetä eroahdistuksena mikä ilmenee ulvomisena ja huonekalujen peruskeluna. (Luonnekysely 2023) Eroahdistustaipumuksen vuoksi onkin tärkeää, että omistajat totuttavat koiransa jo varhain yksinoloon.

On huomioitavaa, että shikokunkoirat saattavat suhtautua varauksellisesti vieraita koiria kohtaan. Tämän vuoksi ne eivät ole "koirapuistokoiria". Myöskään saman sukupuolen edustajat eivät tule aina toimeen keskenään. Erityisesti ilmiö näkyy uroksissa sukukypsyyden saavuttamisen jälkeen.

Shikokut saattavat suhtautua varauksellisesti tai pidättäytyneesti myös vieraisiin ihmisiin. Tämä ilmenee esimerkiksi haukkumisena tai kosketuksen väistämisenä (Luonnekysely

2023). Pääsääntöisesti rodun edustajat suhtautuvat kuitenkin arvokkaan hillitysti tai ystävällisesti vieraisiin ihmisiin.

Shikokut lisääntyvät pääsääntöisesti luonnollisesti. Astutukset sujuvat useimmiten ilman ihmisen apua. Shikokut juoksevat pääsääntöisesti kaksi kertaa vuodessa, mutta juoksuväleissä on myös yksilöllisiä eroja. Keinosiemennystä ei juuri käytetä rodulla ja sen onkin havaittu olevan melko tehoton keino rodun sisällä (Nartut tulevat harvoin tiineeksi keinosiemennyksen kautta). Pennut syntyvät usein luonnollisesti ja ilman ongelmia. Yksittäisiä keisarinleikkauksia on jouduttu tekemään.

Pentuekoot vaihtelevat. Shikoku synnyttää keskimääräisesti 4-5 pennun pentueita mutta 1-3 pennun pentueet eivät ole tavattomia. Suurin tiedetty pentue Japanin ulkopuolella on ollut 11 pennun pentue.

4.2.5 Yhteenveto rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohtista sekä niiden korjaamisesta

Rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimpinä ongelmina pidetään liiallista pehmeyttä, arkuutta ja eroahdistusta. Liiallinen pehmeys näkyy siinä, että koira muistaa ikävät asiat huomattavan paljon pidempään kuin positiiviset kokemukset ja tämä saattaa vaikeuttaa koiran kouluttamista ja arkielämää. Eroahdistus ilmenee pääsääntöisesti nuorilla koirilla.

Rotu on myös vieraita koiria kohtaan melko dominoiva. Erityisesti urokset eivät tule aina toimeen muiden urosten kanssa.

Tällä hetkellä tutkittu ja mitattu data luonteesta ja käytöksestä on sen verran pieni lukuista ettei niistä voi tehdä juuri varteenotettavia johtopäätöksiä. Kyselyitä ja tiedon keräämistä siis jatketaan. Kannustetaan ihmisiä entistä enemmän testauttamaan koiriaan eri luonteen ominaisuuksia mittaavilla testimenetelmillä kuten Smartdog-, petotesti, SKL:n alainen luonnetesti tai MH-kuvas.

4.3. Terveys ja lisääntyminen

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet ja viat

Rotu ei kuulu PEVISA-ohjelmaan.

4.3.2 rodulla todetut muut merkittävät sairaudet ja viat

Epilepsia

Epilepsia on toistuvia kohtauksia aiheuttava aivojen sähköisen toiminnan häiriö, joka on koiran yleisin neurologinen sairaus. Kohtauksien luonne vaihtelee ja koiralla voi olla tajunnan, motoriikan, sensorisen toiminnan, autonomisen hermoston ja/tai käyttäytymisen häiriöitä. Kohtauksen aikana koira voi olla tajuissaan tai tajuton. Jos koko koira kouristelee, puhutaan yleistyneestä kohtauksesta. Kohtaus voi esiintyä myös paikallisena, jolloin vain yksi lihasryhmä, esimerkiksi koiran raaja tai raajat kouristelevat. Paikallisalkuinen kohtaus voi laajeta yleistyneeksi kohtaukseksi. Kohtauksen luonne riippuu purkauksen lähtöpaikasta aivoissa ja sen leviämisestä. Epilepsiaa sairastavaa koira ei saa käyttää jalostukseen. Samoin on vältettävä sellaisten riskilinjojen yhdistämistä, joiden tiedetään tuottaneen epileptikkojälkeläisiä, niin kauan kun rodulle ei ole olemassa geenitestiä, jonka avulla sairauden kantajuus voidaan todeta.

Ensimmäinen epilepsiakohtaus tulee useimmiten nuorena, 1-5 – vuotiaana, mutta perinnöllinen epilepsia voi alkaa missä iässä hyvänsä. Samantyyppisiä kohtauksia voivat aiheuttaa myös muut sairaudet kuin epilepsia. Epilepsiadiagnoosi pohjautuu muiden sairauksien poissulkemiseen. Siksi koirasta otetaan virtsa- ja verinäytteitä ja tehdään neurologinen tutkimus. Jollei muuta selittävää syytä löydy, koira sairastaa epilepsiaa. Epilepsiaa ei voida parantaa, vaan koira tarvitsee lääkitystä koko loppuelämänsä ajan. Lääkityksen aloituspäätökseen vaikuttaa kohtauksien esiintymistiheys ja vakavuus. Lääkityksen avulla epilepsiakohtausten esiintymistä voidaan harventaa, kohtauksia lieventää ja niiden kestoa lyhentää. Joskus kohtaukset saadaan lääkityksellä kokonaan loppumaan. (lähde: www.kennelliitto.fi/ ell Nina Mahlanen)

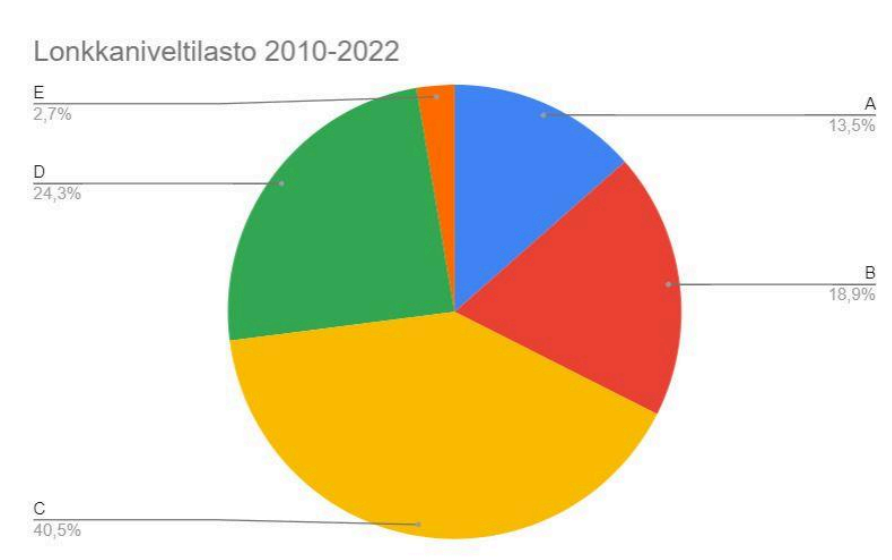
Panosteitti

Panosteitti on kivulias luun tulehdustila jota kutsutaan myös epävirallisesti ”kasvukivuuksi” sillä se etenee tyypillisimmin alle 1 vuotiailla nuorilla ja kasvavilla koirilla. Oireet ilmenevät raajojen ontumisena. Tyypillisin sairastumisikä on ollut 5-8 kk. Yhdistys ja kasvattajat ovat keränneet tietoa panosteitista mutta toistaiseksi tiedot sairaudesta ovat vähäisiä eikä sen periytymiskaavaa tunneta.

NCL

Ncl eli neurolaalinen seroidilipofusnoosi. Sairauden kliinisiä oireita ovat koiran liikeratojen ongelmat, kuten kävelyvaikeudet. Lisäksi sairaudessa ilmenee raajojen ja pään tärinää. Useimmissa tapauksissa sairaus on puhjennut noin 6 kuukauden iässä. Sairaus alkaa usein pään vapinana ja etenee kohti takaraajoja. Siihen ei ole olemassa parannuskeinoa ja se johtaa eutanasiaan. Keskimääräisesti potilaat ovat eläneet noin 3-5 vuotiaiksi.

Lonkaniveldysplasia

Lonkkaniveltilasto luotu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmän virallisten tulosten pohjalta. Koirien terveystulokset on otettu laskelmaan koirien syntymävuoden mukaan. Koiria on tutkittu vuoden 2010-2022 aikana 38 koiraa. Kuvattuja koiria on 38% ajanjaksolla syntyneistä 38/99 kappaletta.

Taulukon perusteella populaation yleisin lonkkaniveltulos on C ja D. Suurinosa Suomen shikokunkoirista elää tavallista seurakoiran elämää keskimääräisellä liikunnalla. Osa kuvatuista koirista on vielä toistaiseksi hyvin nuoria joten rodun huonommat lonkka-asteet eivät toistaiseksi vaikuta koiran arkeen. On kuitenkin huomioitava, että koiran vanhetessa myös ongelmat saattavat lisääntyä. On tiedossa että osa koirista käyttää jo nyt nivelvalmisteita tukemaan lonkkia ja ennaltaehkäisemään mahdolliset tulevaisuuden vaivat.

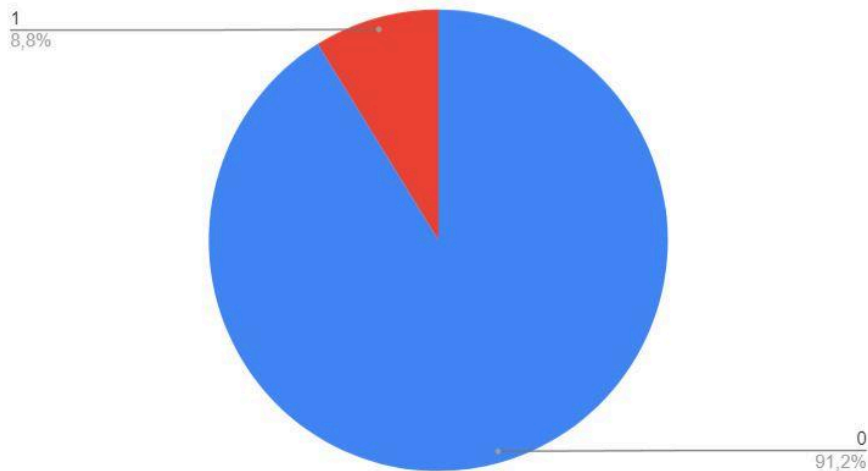
Lonkkaniveliön kasvuhäiriö eli lonkkadysplasia on usealla koirarodulla esiintyvä perinnöllinen sairaus. Tutkimustulosten mukaan kasvuhäiriöön vaikuttavat useat eri ympäristötekijät geneettisen taustan lisäksi.

Sairaiden koirien seulontaa on käytetty perinteisesti röntgenkuvantamista. Koiran lonkkaniveldysplasian vakavuusaste määritellään lonkkien röntgenkuvista joissa arvioidaan reisiluun pään ja lonkkamaljan yhteensopivuutta. Yhteensopivuus ilmoitetaan A-E-taulukolla:

A ei muutoksia	Reisiluun pää ja lonkkamaljakko ovat yhdenmukaiset. Lonkkamaljakon kraniolateraalinen reuna piirtyy terävänä ja on lievästi pyörästynyt. Nivelrako on tiivis ja tasainen. Norbergin asteikko vetoasennossa noin 105° (suosituksena).
B lähes normaali / rajatapaus	Reisiluun pää ja lonkkamaljakko ovat vähän epäyhdenmukaiset ja Norbergin asteikko vetoasennossa lähellä 105°, tai reisiluun pään keskus on mediaalisesti lonkkamaljakon dorsaalireunaan nähden ja reisiluun pää ja lonkkamaljakko ovat yhdenmukaiset.
C lievä	Reisiluun pää ja lonkkamalja eivät ole yhdenmukaiset, Norbergin asteikko on noin 100° ja/tai lonkkamaljakon kraniolateraalinen reuna on vähän mataloitunut. Epätasaisuutta tai korkeintaan lieviä nivelrikkomuutoksia lonkkamaljan kraniaali-, kaudaali- tai dorsaalireunassa tai reisiluun päässä tai kaulassa.
D kohtalainen (keskivaikea)	Selvää epätasaisuutta reisiluun päässä ja lonkkamaljakossa, subluksaatio. Norbergin asteikko on suurempi kuin 90° (vain suosituksena). Lonkkamaljakon kraniolateraalireuna tasaantunut ja/tai nivelrikon merkkejä.
E vaikea	Selvästi dysplastinen lonkkanivel. Esim. luksaatio tai selvä subluksaatio, Nordbergin asteikko alle 90°, selvä lonkkamaljakon kraniolateraalireunan tasaantumisen, reisiluun pään epämuotoisuus (sienimäinen, tasaantunut) tai muut nivelrikkomuutokset.

SHIKOKUNKOIRIEN KYYNÄRNIVELTILASTO:

Kyynärniveltilasto 2010-2022

Kyynärniveltilasto on luotu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmän virallisten tuloksien pohjalta. Tutkimukset on koottu yhteen koirien syntymävuoden mukaan. Kuvattuja koiria on 34% syntyneistä 34/99 kappaletta.

Kyynärnivelen kasvuhäiriöön vaikuttaa useita eri geenejä. On huomattu, että kyynärnivelen kasvuhäiriöt ovat yleisimpiä uroksilla mihin voi jollakin tasolla vaikuttaa suurempi paino ja hormonaaliset tekijät. Nykytiedon valossa uskotaan, että perintötekijöillä on suurin osuus kyynärnivelen kasvuhäiriön synnyssä, mutta huomioitavaa on, että ympäristötekijöillä on oma

osuutensa sen ilmenemisessä. Kynärnivelen kasvuhäiriön tyypillisin oire on ontuminen mikä voi olla jatkuvaa tai ajoittaista. Kasvuhäiriö voi olla myös molemmissa eturaajoissa vaikka koira ontuisikin vain yhtä raajaa. Mikäli löydöstä ei huomata ajoissa, kehittyy siihen nivelrikkoa. Nivelrikon hoidossa tärkeintä on painonpudotus mikäli koira on ylipainoinen, liikunnan rajoitus ja tarvittaessa kivunlievitykseen tulehduskipulääkkeitä.

Kynärnivelen kasvuhäiriö on usein suurikokoisten rotujen eturaajojen kivun ja ontumisen aiheuttaja. Suomessa kynärnivelenkuvien arviointi perustuu pääasiassa nivelrikon merkkeihin, mutta myös muut kasvuhäiriöön viittaavat röntgenlöydökset huomioidaan. Jalostusindeksiarvot (BLUP-indeksi) tehostavat jalostusvalintaa. Indeksissä otetaan huomioon koiran oman tuloksen lisäksi sen kaikkien tutkittujen sukulaisten taso ja poistetaan ympäristötekijöiden vaikutus. Shikokunkoirilla ei ole tällä hetkellä käytössä BLUP-indeksejä johtuen rodun harvinaisuudesta ja tutkittujen koirien vähyydestä.

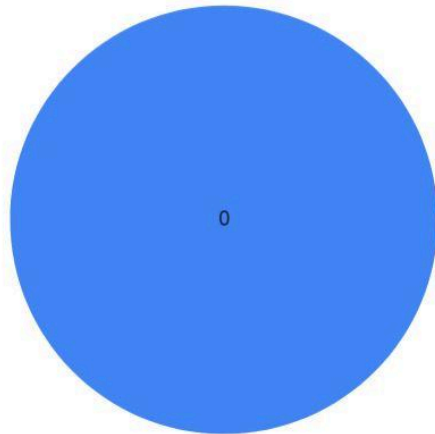
Suomessa arvostelussa käytetään IEWG:n esittämää kansainvälistä 0-3-arvosteluasteikkoa:

0	Ei muutoksia.	Normaali kynärnivelen.
1	Lievät muutokset.	Lievät nivelrikkomuutokset (artroosi) yleensä ensiksi kyynärpään ulokkeen (processus anconaeus) yläpinnassa (2 mm vahvuuteen saakka) ja/tai lieveästi lisääntyntä luun tiiviyttä varislisäkkeen (processus coroneidu) kantaosassa.
2	Kohtalaiset muutokset.	Edellä mainittuja muutoksia 5 mm saakka ja/tai selkeästi lisääntyntä luun tiiviyttä varislisäkkeen kantaosassa ja/tai muita kynärniveldysplasiaan (kiinnittymätön kyynärpään uloke, sisemmän varislisäkkeen sairaus, osteokondroosi) viittaavia muutoksia ja/tai lievää nivelen epämuotoisuutta.
3	Voimakkaat muutokset.	Edellisen ylittävät nivelrikkomuutokset/voimakas nivelen epämuotoisuus. Todettavissa oleva kynärniveldysplasia (kiinnittymätön kyynärpään uloke, isemmän varislisäkkeen sairaus, osteokondroosi).

(Lähde: Suomen Kennelliitto: Koiran kasvatus ja terveys > Koiran terveys > Perinnölliset sairaudet ja koiran hyvinvointi > **Kynärnivelen kasvuhäiriöt, Teksti: ELT, Anu Lappalainen, 30.11.2020**)

SHIKOKUNKOIRIEN PATELLALUKSAATIO

Patellaluksaatiotilasto 2010-2022

(Patellaluksaatiotilasto on luotu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmän virallisten tuloksien pohjalta. Ne on kerätty koirien syntymävuosien mukaan. Ajanjaksolla 2010-2022 syntyneistä on tutkittu 33% eli 33/99 kappaletta.

Toistaiseksi shikokunkoirilla ei ole tavattu patellaluksaatiota virallisten tutkimusten pohjalta. On kuitenkin epäselvää kuinka paljon koiran jännitys vaikuttaa tulokseen eläinlääkäriin tunnistellessa polvilumpiota.

Polvinivelen rakenteelliset heikkoudet altistavat patellaluksaatiolle eli polvilumpion sijoiltaan menolle. Jalka-asento on virheellinen ja polvilumpion telaurat ovat liian matalat.

Patellaluksaatiota esiintyy suhteellisen runsaasti kääpiöroduilla mutta myös isommilla roduilla joilla on suorat takajalat. Vaikka polvilumpion vika onkin perinnöllinen, säätelevät sitä kuitenkin useat eri geenit joiden esiintuloa muokkaa myös ympäristö.

Polvilumpio voi luksoitua joko sisäänpäin tai ulospäin. Lievissä tapauksissa hoidon muodoksi riittää usein lepo ja kipulääkitys. Vaikea-asteisia tapauksia voidaan hoitaa myös kirurgisesti. Leikkausmenetelmiä on useita.

Arvostelussa käytetään Putnamin-asteikkoa. Luksaatio voi olla mediaalinen, lateraalinen tai molempia:

0	Polvilumpio ei luksoidu.
Aste 1	Polvinivel on lähes normaali. Polvilumpiota voidaan liikutella helpommin kuin normaalisti ja patella saadaan luksoitumaan mikäli polvea samalla ojennetaan. Patella saattaa luksoitua ajoittain, mutta se palautuu itsestään paikoilleen. Polvilumpion suoran siteen kiinnityskohta saattaa olla lievästi kiertynyt.
Aste 2	Polvilumpio on tavallisesti paikoillaan raajan ollessa ojennettuna. Lumpio luksoituu polvea koukistettaessa tai rotatoitaessa (kierrettäessä) ja pysyy poissa telaurasta kunnes se asetetaan takaisin paikoilleen. Sääriluun (tibia) yläosa on kiertynyt jopa 30 astetta sisäänpäin (pienet koirat).
Aste 3	Polvilumpio on yleensä luksoituneena. Lumpio saadaan asetettua tilapäisesti paikoilleen. Sääriluun yläosa on kiertynyt jopa 30–60 astetta.
Aste 4	Polvilumpio on pysyvästi sijoiltaan, eikä se pysy telaurassa ilman leikkausta. Sääriluun yläosa kiertynyt jopa 90 astetta.

(Lähde: Suomen Kennelliitto: > Koiran kasvatust ja terveys > Koiran terveys > Perinnölliset sairaudet ja koiran hyvinvointi > **Polvilumpion sijoiltaanmeno (patellaluksaatio)**, Teksti: ELT, Anu Lappalainen, 8.11.2016)

Polven ristsidevauriot

Suurin osa ristsidevaurioista on aluksi osittaisia Ristisiteet ovat vahva, lyhyt siderakenne polvinivelen keskellä, reisiluun ja sääriluun välillä. Eturistiside on toiminnallisesti takaristisidettä tärkeämpi, koska se tukee reisiluun pään sääriluun nivelpinnalle takajalan työntövaiheen aikana. Eturistiside rajoittaa myös polvinivelen kiertoliikettä. Kun eturistiside pettää, polvinivel löystyy ja reisiluu pääsee liukumaan taaksepäin sääriluun nivelpinnalla. Liike vaurioittaa nivelkierukoita ja rustopintoja. Ristisidevaurion seurauksena polviniveleen kehittyy nopeasti tulehdusreaktion seurauksena rappeuttava nivelrikko. Polven toimintakyvyn palauttamiseksi eturistisidevaurio täytyy viipymättä hoitaa kirurgisesti. Hoitotulos on yleensä hyvä, mutta ei täysin estä nivelrikon kehittymistä polviniveleen.

Noin 80 % ristsidevaurioista on aluksi osittaisia. Polvinivel voi aluksi olla tukeva tai löysyys on lievää. Vähitellen vaurio etenee, kun ristside ei parane vaan pettää asteittain rappeutuessaan. Polveen kehittyy usein nivelrikkomuutoksia jo ristsidevaurion ja nivelen löysyyden edetessä.

Takajalan puutteellinen kulmautuminen, jossa reisiluun ja sääriluun välinen kulma on sivusta katsottuna liian pieni, aiheuttaa lisärasitusta eturistisiteelle, ja sitä pidetään tärkeänä eturistisidevauriolla altistavana tekijänä. Samankaltainen liiallinen kuormitus eturistisiteelle voi syntyä myös silloin, jos sääriluun nivelpinta on taaksepäin kalteva.

Suurin osa eturistisidevauriolla altistavista tekijöistä liittyy koiran rakenteeseen tai muihin sairauksiin ja niiden aiheuttamaan toimintahäiriöön polvinivelessä. Tämän vuoksi myös eturistisidevaurio on voimakkaasti perinnöllinen sairaus. Sairauden esiintyvyys vaihtelee voimakkaasti roduittain ja jopa pentueittain. Sairauden syy voi olla rotukohtaisesti liitettävissä tiettyyn altistavaan tekijään, kuten polvilumpion luksaatioon pienillä roduilla tai osteokondroosiin isommilla roduilla. Koiralla, jolla todetaan ja hoidetaan ristsidevaurio, on noin 50 % todennäköisyys kehittää eturistisidevaurio myös

toiseen polviniveleen seuraavan vuoden kuluessa. Tämäkin havainto korostaa rakenteen, yksilöllisen alttiuden ja perinnöllisen taipumuksen merkitystä vaurion synnylle yksittäisen trauman sijaan.

Sairauden perinnöllisen luonteen takia ristisidevaurion takia operoitua koiraa ei saa käyttää jalostukseen. Operoidut koirat tulisi siirtää Kennelliiton jalostusstrategian mukaisesti EJ-statukselle. Jos koiraa on jo käytetty jalostukseen, sairausriski täytyy ottaa huomioon jälkeläisten jalostuskäyttöä suunniteltaessa. Huomioitavaa on, että polvilumpion luksaation varalta annettava polvilausunto ei kuvaa sairastumisriskiä eturistisidevaurion suhteen. (lähde: www.kennelliitto.fi/ ELL Juha Kallio, Eläinystäväsi Lääkäri, Tampere)

Muut sairaudet

Muita yksittäisiä ongelmia ovat olleet allergiat ja koirien ihovaivat joille ei ole löytynyt lääketieteellistä selitystä. Häntämutkaa on myös tavattu.

Shikokunkoirat ovat harvinaisia ja populaatio on pieni, joten tietoa eri sairauksista on haastavaa saada. Kasvattajat ja yhdistykset tekevät kuitenkin aktiivisesti yhteistyötä tietojen keräämiselle mm. kyselyillä.

4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt

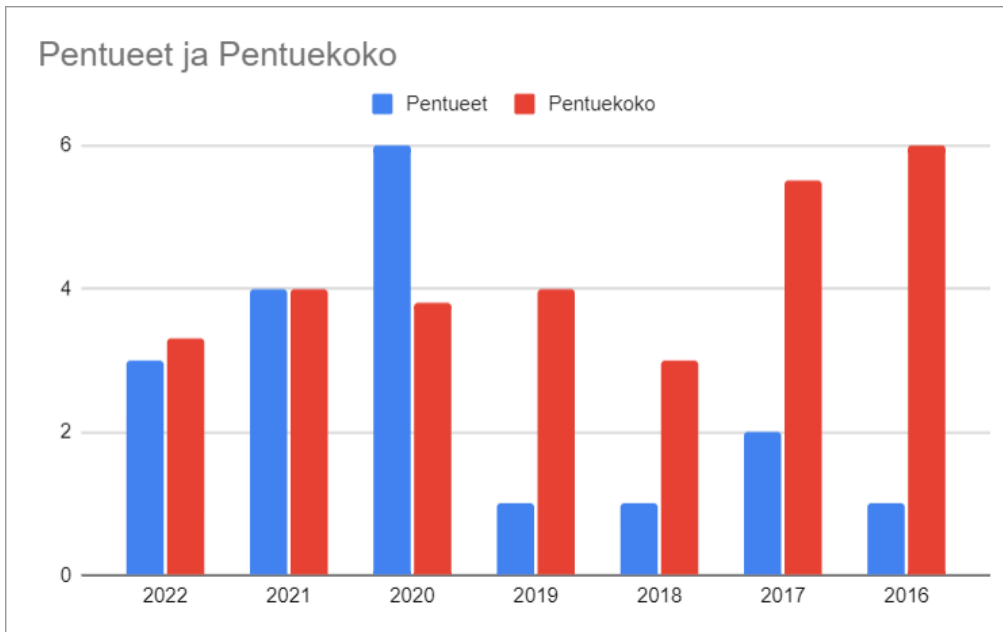
Kuolinsyitä jalostustietojärjestelmään on kirjattu tähän mennessä vasta kahdesta koirasta, eikä kuolinsyitä ole mainittu. Näiden kahden koiran osalta keski-ikä on 7 vuotta 9 kuukautta. Kansainvälisellä tasolla kuolinsyitä on ollut monia kuten esimerkiksi. käytösongelmista johtuva eutansasia, epilepsia, sydänkohtaus, keuhkokuume ja välilevytyrän aiheuttama halvaantuminen ja eutanasia.

.

4.3.4 Lisääntyminen

Shikokunkoirilla ei ole havaittu suuressa määrin ongelmia lisääntymisen suhteen. Rodussa astutukset onnistuvat useinmiten luonnollisesti eikä ihmisen ole tarvinnut puuttua tilanteisiin juurikaan. Liiallinen nartun arkuus tai aggressiota urosta kohtaan ovat toisinaan saattaneet estää astumisen, mutta pääsääntöisesti koirien astutustilanteet ovat sujuneet luonnollisesti.

Pentujen syntymät ovat sujuneet ilman komplikaatioita. Pentuekoot ovat keskimäärin 3-5 pentua per pentue. (Taulukko.)

4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet

Shikoku on pääpiirteittäin liioittelematon ja perusrakenteeltaan toimiva koira, mutta rodun rakenteellisia ongelmakohtia ovat joillakin yksilöillä esiintyvät heikot etu- ja takakulmaukset sekä kapea rintakehä. Liian suorat kulmaukset altistavat koiran esimerkiksi takaosan ristiside vammoille tai polvilumpion pois paikaltaan menemiselle.

4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ongelmista terveydessä ja lisääntymisessä

- Lonkkadysplasia
- Epilepsia
- Panosteitti
- NCL

Lonkkadysplasia on havaittu jokseenkin ongelmalliseksi tekijäksi roduksi. Lonkkien keskiarvo on suurinpiirtein C-D. Monella koiralla lonkkamaljat ovat matalat. Myös muutamilla tutkituilla koirilla on havaittu eri asteista nivelrikkoa. Koiramäärä on kuitenkin toistaiseksi kovin pieni joten on mahdotonta sanoa kuinka laajasta ongelmasta on kyse. Rodun harrastajat kuvauttavat kuitenkin

koiriaan aktiivisesti.

Epilepsiaa ja panosteittia esiintyy rodussa jokseenkin paljon. Sairauksien perinnöllisyyskaava on kuitenkin tällä hetkellä epäselvä ja rodun harrastajat keskittyvätkin tällä hetkellä tiedon ja tutkimuksien keräämiseen. Tiedon jakaminen on erityisen tärkeää rodun tulevaisuuden kannalta.

NCL-sairautta ei ole tällä hetkellä tavattu toistaiseksi Suomessa mutta kansainvälisellä tasolla siitä puhutaan paljon. Kyseessä on hyvin kivulias ja koiran elämänlaatuun voimakkaasti vaikuttava neurologinen sairaus mikä johtaa lähes aina eutanasiaan.

4.4. Ulkomuoto

ROTUMÄÄRITELMÄ:

KÄYTTÖTARKOITUS: Metsästys- ja seurakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat Alaryhmä 5 aasialaiset pystykorvat ja niiden sukulaisrodut Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Shikokunkoira polveutuu muinaisista japanilaisista keskikokoisista koirista. Sitä kasvatettiin metsästyskoiraksi erityisesti villisian metsästykseseen Kochin piirikunnan vuoristoalueilla. Rodusta käytetään joskus myös nimeä Kochi-ken (ken = koira). Rodusta oli olemassa kolme muunnosta, joita kutsuttiin kasvatukseen mukaan nimillä Awa, Hongawa ja Hata. Näistä Hongawassa rotu säilyi

puhtaimpana, koska alue oli erittäin vaikeapääsyinen. Shikokunkoira on sitkeä ja tarpeeksi ketterä liikkumaan vuoristoisessa maastossa. Sen erityispiirre on seesaminvärinen karvapeite. Rotu nimettiin kotialueensa mukaan ja se julistettiin kansallisaarteeksi vuonna 1937.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, hyvin tasapainoinen koira, jolla on hyvin kehittynyt, kiinteä lihaksisto sekä pystyt korvat ja kiertyvä tai sirppimäinen häntä. Se on voimakas, hyväluustoinen ja tiivis.
TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 10:11.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Erittäin sitkeä, tarkkaavainen ja alkukantainen, tarmokas ja hyvin valpas, isännälleen kuuliainen. Riistavietti on voimakas.

PÄÄ

Kallo: Leveä.

Otsapenger: Matala mutta erottuva.

Kirsu: Musta. Kuono: Pitkähkö ja kiilamainen. Kuononselkä on suora.

Huulet: Tiiviit.

Leuat / hampaat: Voimakkaat hampaat, leikkaava purenta.

Posket: Hyvin kehittyneet

Silmät: Lähes kolmiomaiset, eivät liian pienet, väriltään tummanruskeat. Silmät ovat hieman vinoasentoiset.

Korvat: Pienet, kolmiomaiset, hieman eteenpäin kallistuvat ja tanakasti pystyssä.

KAULA: Vahva ja lihaksikas.

RUNKO

Säkä: Korkea ja hyvin kehittynyt.

Selkä: Vaakasuora ja voimakas.

Lanne: Leveä ja lihaksikas.

Rintakehä: Syvä, kylkiluut selvästi kaartuvat.

Vatsa: Hieman ylösvetäytyvä.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt ja paksu, selän päälle tiiviisti kiertyvä tai sirppimäisellä kaarella. Suoraksi vedettynä hännän kärki ulottuu lähes kintereeseen.

RAAJAT

ETURAAJAT: Lavat: Kohtuullisen viistot, hyvin kehittyneet lihakset.

Olkavarret: Kohtuullinen olkavarren ja lapaluun välinen kulmaus.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat ja kuivat.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Tiiviit käpälät, hyvin kaartuvat varpaat. Paksut, joustavat päkiät. Kynnet kovat ja väriltään mustat tai tummat.

TAKARAAJAT: Voimakkaat ja lihaksikkaat.

Kintereet: Hyvin vakaat, kohtuullisesti kulmautuneet.

Takakäpälät: Tiiviit käpälät, hyvin kaartuvat varpaat. Paksut, joustavat päkiät. Kynnet kovat ja väriltään mustat tai tummat.

LIIKKEET: Joustavat, kevyet ja ripeät, kykenee nopeisiin suunnanmuutoksiin.

KARVAPEITE:

KARVA: Peitinkarva suoraa ja melko karheaa, pohjavilla pehmeää ja tiheää. Hännässä karva on melko pitkä.

VÄRI:

Seesami (mustan, punaisen ja valkoisen karvan tasainen sekoitus), punainen tai musta punaruskein tan-merkein.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 52 cm, nartut 49 cm. Sallittu poikkeama ± 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- epäselvä sukupuolileima
- lievä ala- tai yläpurenta
- pitkäkarvaisuus
- arkuus
- kirjava (laikukas) väritys

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- voimakas ala- tai yläpurenta
- muut kuin pystyt korvat
- riippuva tai lyhyt häntä

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

Rodun koirien nykyinen ulkomuoto vastaa hyvin rodun rotumääritelmää. Rodun edustajat ovat suuremmilta osin liioittelemattomia ja terve rakenteisia yksilöitä joiden yleisvaikutelma antaa lihaksikkaan ja tasapainoisen vaikutelman.

Joillakin yksilöillä saattaa esiintyä liian niukkaa kulmauksia, erityisesti edessä. Liian kapeaa ja heikkoa

rintakehää tavataan myös jossakin määrin. Pääsääntöisesti shikokunkoirien rakenne on terve eikä sillä ole rotumääritelmässä vaatimuksia mitkä altistaisivat sen hyvinvointiongelmille.

Rodun näyttelyaktiivisuus on suurta. Jalostustietojärjestelmän tilastojen mukaan rodun keskimääräinen näyttelytulos on ollut ERI

Näyttelytilastot	Junioriluokka	Nuorten luokka	Avoin luokka	Käyttöluokka	Valioluokka	Veteraaniluokka
ERI	116	51	39	0	114	0
EH	16	6	3	0	2	0
H	0	0	0	0	1	0
T	0	0	0	0	0	0
EVA	1	0	1	0	0	0
HYL	0	0	0	0	0	0

JALOSTUSTARKASTUKSET:

Rodussa ei ole vielä toistaiseksi järjestetty jalostustarkastuksia.

HUOMIOITAVIA SEIKKOJA ULKOMUODOSSA:

Rodun käyttötarkoituksen kannalta välttämättömiä rakenne- ja ulkomuoto ominaisuuksia ovat koirien japanilainen tyyppi ja liioittelematon, tasapainoinen rakenne ja vaivaton liike. Huomioitavaa ulkomuotoarvostelussa ja jalostuksessa on rodun tyyppi mikä erottaa rodun japanilaiseksi roduksi ja shikokunkoiraksi. Rodun keskeisimpiä osia on sen pää ja ilme, mikä ilmentää itämaalaista arvokkuutta.

Koirien rakenteen ja ulkomuodon keskeisimmät ongelmakohdat ovat japanilaisroduille olennainen tyyppin puute. Koirien silmät ovat saattaneet olla liian pyöreät tai korvat liian ohuet. Myös liian raskas ja voimakas piirteinen pää ei ole eduksi itämaalaiselle ilmeelle.

Rakenteen ongelmakohtia ovat olleet kulmauksettomuus, liian pysty lanne ja kapea rintakehä.

5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Shikokunkoirille ei ole aikaisempaa, voimassaolevaa ja hyväksyttyä jalostuksen tavoiteohjelmaa.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS

6.1 Jalostuksen tavoitteet

JALOSTUSPOHJA:

- Välttää yhdistelmiä joissa vanhemmat ovat samoista sukulinjoista
- Välttää yhden sukulinjan liiallista käyttöä
- Koko populaatiota käsittävä sukusiitosasteen kasvu pyritään pitämään mahdollisimman pienenä
- Vaalia japanilaisia sukulinjoja ja itämaalaisia piirteitä

KÄYTTÄYTYMINEN JA LUONNE:

- Ylläpitää shikokunkoirille soveltuvaa ja ominaista luonnetta
- Välttää liian aran koiran käyttöä jalostuksessa

TERVEYS JA LISÄÄNTYMINEN

- Suositeltua, että kaikki jalostuskoirat ovat suorittaneet terveystutkimukset lonkkien, kyynärien, polvien ja silmien osalta. Tällöin saadaan kartoitettua ja edistettyä rodun tilannetta terveyden osalta.
- Pyritään estämään rodussa esiintyvien terveysongelmien yleistymisen.
- Säilyttää rodun hyvät lisääntymisominaisuudet. Vältetään käyttämästä narttuja joilla on ollut synnytys- tai tiinehtymisongelmia.

ULKOMUOTO

- Rodun käyttötarkoitukseen soveltuvan ulkomuodon säilyminen
- Säilyttää rodun itämaalaisuus ja kestävä fysiikka

6.2 Suositukset jalostuskoirille ja yhdistelmille

Oleellista huomioida jalostuskoirat kokonaisuutena. Jalostuskoirien tulee olla kaikin puolin terveitä ja rodunomaisia yksilöitä. Niiden luonteen tulee olla tasapainoinen eikä niillä saa olla arkielämää hankaloittavia käyttäytymis- tai luonneominaisuuksia. Liian arkaa tai aggressiivista yksilöä ei tule käyttää jalostukseen. Jalostuskoiran ei tule sairastaa mitään arkielämää hankaloittavaa sairautta.

Suosittelavaa on, että yhdistelmien molemmat vanhemmat on tutkittu vähintään lonkkadysplasiansalta. D-lonkkaista ei suositella jalostukseen, mutta jos D-lonkkaista perustellusta syystä käytetään, sen parituskumppanin tulee olla A tai B. Liiallista sukusiitosta monta sukupolvea peräkkäin ei suositella. On suositeltavaa, että yhdistelmissä vältettäisiin yli 6,25% sukusiitosastetta 5:llä sukupolvella laskettuna.

Molempien vanhempien tulisi olla rodunomaisia ulkomuodoltaan. Mittarina rodunomaiselle ulkomuodolle on vähintään näyttelyarvosana EH tai vaihtoehtoisesti suoritettu ulkomuodon jalostustarkastus.

6.3 Rotujärjestön toimenpiteet

Yhdistys pyrkii seuraamaan shikokunkoirien kansainvälistä ja Suomen sisällä tapahtuvaa kehitystä. Yhdistys julkaisee kerran vuodessa jäsentiedotteen johon pyritään kokoamaan koko vuoden tapahtumat yhdistyksen alaisista roduista.

Yhdistyksen alaista käyttäytymis- ja luonnekyselyä jatketaan. Kerätään lisää dataa koirien käyttäytymisestä ja luonteesta. Kannustetaan rodun testaamista myös alkuperäisen käyttötarkoituksen mukaisilla kokeilla ja muilla koiran ominaisuuksia mittaavilla testimuodoilla.

Selvitetään mahdollisuutta jalostustarkastuksille lähivuosina.

Tiedotetaan sairauksista, jalostussuosituksista. Kyselytutkimusten avulla seurataan rodun tilaa.

Osallistutaan tuomari- ja erikoiskoulutuksiin.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet sekä varautuminen ongelmiin

Shikokunkoirien keskeisin ongelmakohta on kapea geenipooli sillä aidosti eri sukuisia koiria on äärimmäisen haastavaa löytää. Luonteen kehityksen uhkana on arkuus ja eroahdistus mitkä ovat ilmeneet ongelmakohtana omistajille suunnatussa käyttäymis- ja luonnekyselyssä vuonna 2023. Kyselyä onkin päätetty jatkaa mahdollisimman pitkään yksilöiden luonteen ja käyttäytymisen arvioimiseksi. Myös joitakin yksilöitä on testattu Smartdog- ja Petotestissä, mutta niistä saatu tieto on toistaiseksi hyvin pientä testattujen yksilöiden vähyyden vuoksi.

Terveiden osalta keskeisimpiä ongelmakohtia ovat lonkkaongelmat, panosteiitti ja epilepsia. Terveysongelmat tiedostetaan ja koiria kuvataankin aktiivisesti ja laajasti - erityisesti lonkkien osalta jotta saisimme mahdollisimman laajan kuvan ongelman laajuudesta. Muita sairauksia, kuten panosteiittia ja epilepsiaa seurataan rodussa tarkasti.

6.5 Toimintasuunnitelma ja tavoiteohjelman seuranta

Tällä hetkellä keskeisin tavoite on kerätä tietoa ja dataa mahdollisimman laajasti rodun terveydentilasta. Rotu on vielä suhteellisen harvinainen ja pienilukuinen joten ongelmien todellista laajuutta on vielä vaikeaa hahmottaa.

Tällä hetkellä koirien terveydellinen tutkiminen on aktiivista ja samaan malliin toimimiseen kannustetaan.

Pyritään jatkamaan terveystarkastusta ja tarkoitus olisi saada aikaiseksi myös kansainvälinen terveystarkastus aikaiseksi. Suomen Nihonken RY:llä on tällä hetkellä ollut käynnissä jo useamman vuoden yleinen terveystarkastus koskien alaisiaan rotuja ja siihen on vastauksia tullut kiitettävästi. Viime vuosina vastaustahti on kuitenkin hieman hiipunut joten tavoitteena on myös kannustaa ihmisiä vastaamaan kyselyyn entistä aktiivisemmin. Koirista ja niiden terveydentilasta saatu tieto on nyt ensisijaisen tärkeää jotta tulevaisuudessa kyetään luomaan entistä tarkemman raamin jalostuksen suhteen.

vuosi	Toimenpide tai projekti
2024	JTO 2024-2028 astuu voimaan
2025	Pyritään selvittämään mahdollisuus käyttäytymisen jalostustarkastukselle vuodelle 2025
2026	Pyritään selvittämään mahdollisuus ulkomuodon jalostustarkastukselle vuodelle 2026
2027	Terveystarkastus
2028	Päivitetään JTO vuosille 2029-2033
jatkuvasti	Nihonken RY:n yleinen terveystarkastus

7. LÄHTEET

1. www.kennelliitto.fi/ MMT Katariina Mäki
2. www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/koiran-epilepsia
3. www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/polven-ristisidevaurio

Shikokunkoirien rotumääritelmä (FCI): <https://www.kennelliitto.fi/files/shikokunkoira>

<http://www.nihonken.co/2018/09/lysosomal-storage-disease-in-shikoku.html>

<https://nihonken.pedigreedatabaseonline.com/en/>

<https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/lonkkanivelen-kasvuhairio>

<https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/koiran-terveystutkimukset/polvilumpioluasaatiotutkimus-kertoo-pysyiko-patella-paikoillaan>

<https://www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja-terveys/koiran-terveys/perinnolliset-sairaudet-ja-koiran-hyvinvointi/kyynarnivelen-kasvuhairiot>

<https://nihonkenry.weebly.com/>

<https://www.nihonken-hozonkai.or.jp/>

8. LIITTEET

1. Terveyskysely:

https://docs.google.com/forms/d/1w2-_iGli2frKOLivrBoV78V1OT1FW1Y1TMM3BLoZvX8/viewform?edit_requested=true&fbclid=IwAR2EjaUPjIGnTmP-wj4J8KIVtEWY5hliYAkBiPIOeZF771uRPxw6_CxXqA8

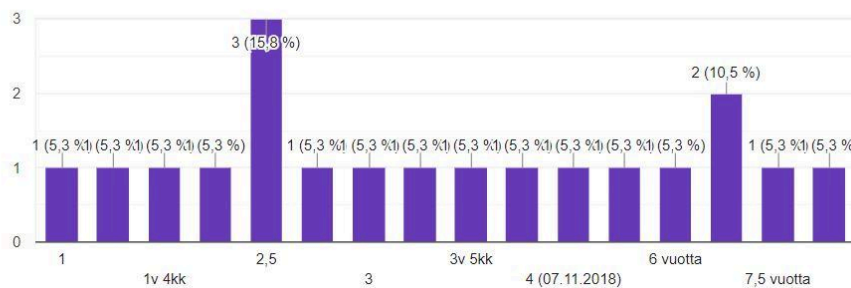
2. Käyttäytymis- ja luonnekysely:

<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScz-S-rWjJzAQxABuMjR-DYpdoO6NhjvPD1uAOBFw9cZrHUKw/viewform?vc=0&c=0&w=1&flr=0>

Koirasi ikä

 Kopioi

19 vastausta

Koiran sukupuoli

Kopioi

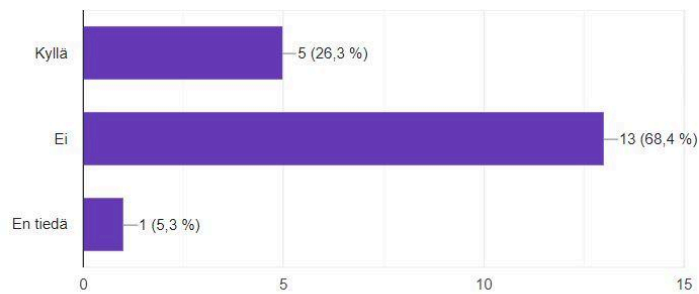
19 vastausta

Pelkääkö koirasi erilaisia alustoja kuten ritilöitä, portaita tai hissiä?

Kopioi

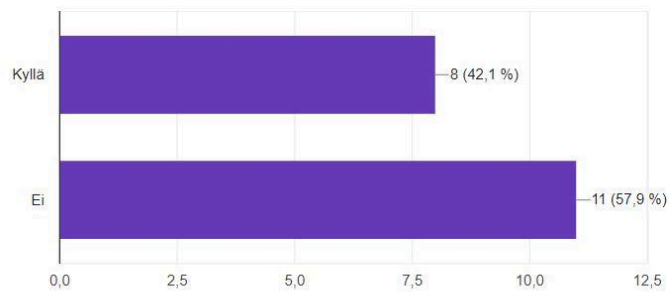
19 vastausta

Onko koirallasi ilmennyt koskaan eroahdistusta?

Kopioi

19 vastausta

Haukuuko koirasi?

Kopioi

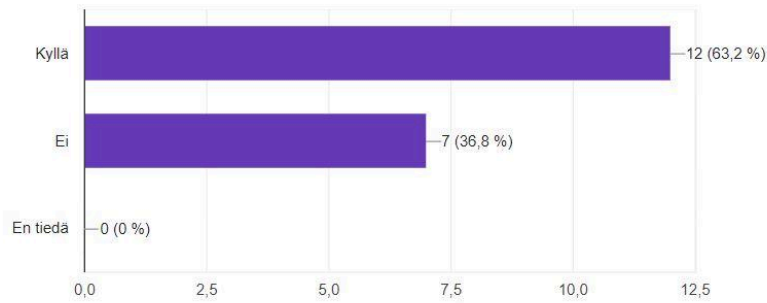
19 vastausta

Onko koirasi koskaan jahdannut liikkuvia esineitä, kuten autoja, pyöräilijöitä tai jahtaako se palloa mielellään?

Kopioi

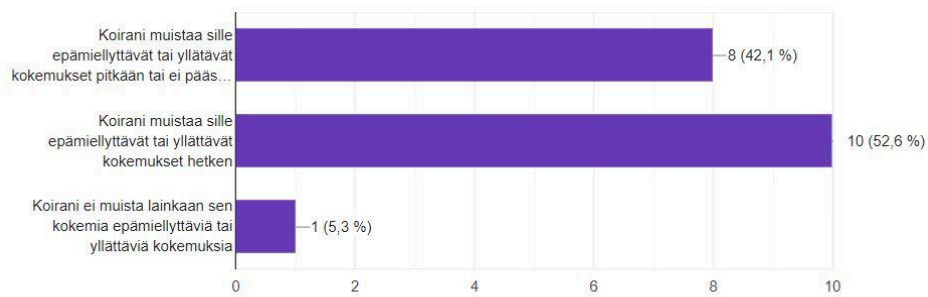
19 vastausta

Muistaako koirasi sille epämiellyttävät tai yllättävät kokemukset?

Kopioi

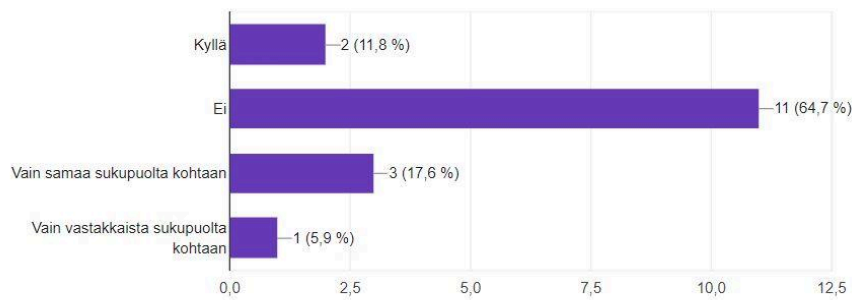
19 vastausta

Onko koiranne käyttäytynyt koskaan vihamielisesti tai aggressiivisesti perheenne muita koiria kohtaan?

Kopioi

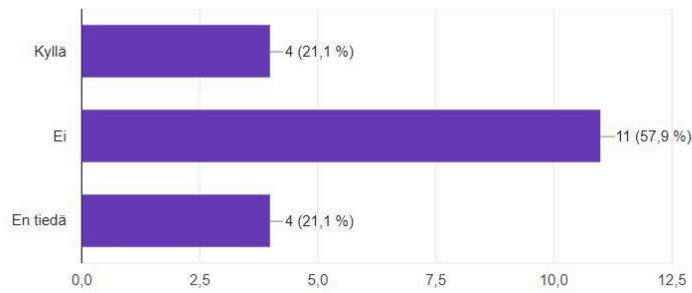
17 vastausta

Pysykö koirasi irti aitaamattomalla alueella?

Kopioi

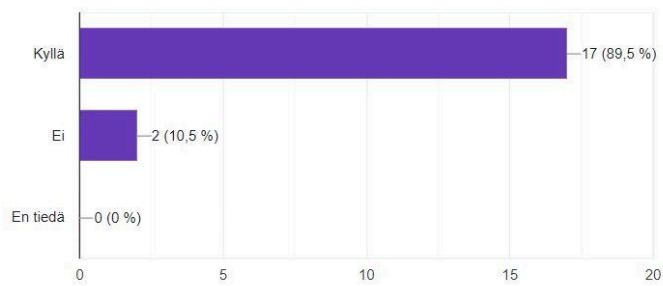
19 vastausta

Reagoiko koirasi riistaeläimiin tai niiden jälkiin?

Kopioi

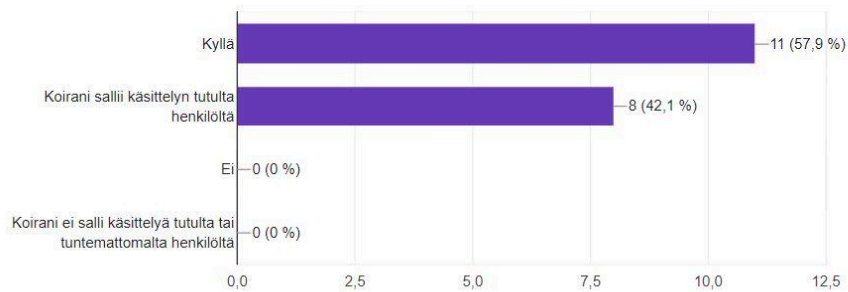
19 vastausta

Salliiko koirasi käsittelyn?

Kopioi

19 vastausta

Pelkääkö koirasi yllättäviä tai voimakkaita ääniä?

Kopioi

19 vastausta

